

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Jany Brothánkové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, zast. Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou, se sídlem Paprsková 1340/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 191/2015 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu doručenou Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“) dne 9. 11. 2015, aby tento soud uložil žalovanému ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 40 Si 144/2015, ze dne 2. 4. 2015; u tohoto soudu podal žalobce dne 24. 3. 2015 podle § 13 odst. 1 zákona o informacích žádost o informace týkající se soudce a bývalého předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2 Mgr. Aleše Sabola.

Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s., a to vzhledem k tomu, že soudce Mgr. Aleš Sabol je v současné době místopředsedou městského soudu; nastala tak skutečnost, kdy by soudci správního úseku měli posuzovat nečinnost ve věci bezprostředně se týkající pracovníka a funkcionáře městského soudu, který může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly justiční správy. Tato skutečnost zavdává objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců správního úseku městského soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70).

K návrhu městského soudu se souhlasně vyjádřil žalobce i žalovaný.

Návrh městského soudu na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je důvodný.

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát (tzv. nutná delegace).

Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94).

Důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců správního úseku příslušného soudu lze mít z toho důvodu, že předmětem řízení v posuzované věci je poskytování informací týkajících se soudce a současně místopředsedy městského soudu. Skutečnost, že by soudci městského měli posuzovat důvodnost nečinnostní žaloby ve věci jmenovaného funkcionáře soudu, tj. osoby, která může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly státní správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednání a rozhodnutí věci (srov. rozsudek č. j. 4 As 14/2004 - 70).

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že všichni soudci specializovaných senátů Městského soudu v Praze jsou vyloučeni pro možnou podjatost ve věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 5 A 1941/2015. Věc proto přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, který je geograficky nejbližší soudu, který by měl ve věci rozhodovat podle zákonných kritérií.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu